

Depesza PAT z Londynu skonfi-
skowana przez cenzurę prasową w Palestynie.

Press 104 103 Londyn 2504/2499 - z dn. IV.1943 r.

Podajemy poniżej dyskusje kryzysu polsko-sowiec-
kiego z londyńskich tygodników.

"Leftwing", "New Statesman" i "Nation" pisza:

"Majsterszyk propagandy hitlerowskiej, który doprowadził do zerwania stosunków między Związkiem Sowieckim i Rządem Polskim mogłby jeszcze być korzystny dla Sprzymierzonych Narodów i bumeragem dla Goebbelsa, jeżeliby potrafił posługiwać się nim odważnie. Nieprzyjazn między Polska i Sowiecami długo już pracowała nad podminowaniem aliansu pomiędzy Związkiem Sowieckim i zachodnimi demokracjami. O ile publiczne zerwanie wywołałoby szczere postawienie kwestii i pewnego rodzaju poczucie rzeczywistości wśród władz polskich, to zaburzenie wartoby było trudu. Uczciwość w stosunku do Polaków jest rzeczą ważną, zasłużyli oni na nią. Nie mówiac całkiem o odwadze i przeżyciach cierpieniach ich ludu, to ich nieszczęsna historia, ich temperament romantyczny i zupełny brak realizmu politycznego są czynnikami wywołującymi współczucie i zmuszającymi wszystkich, którzy z nimi mają do czynienia, do wypowiedziania tak oburzonych komentarzy jak i oni. "Irlandia kontynentu". Prześladowany nacjonalizm wywołuje takie same skutki polityczne na obu końcach kontynentu. Trudno jednak by było znaleźć paralele dla szalenstwa polskiej propozycji, będącej odpowiedzią na opowiadania niemieckiej propagandy, by sprawa została zbadana przez Czerwony Krzyż na terytorium zajętych przez hitlerowców. Goebbels przyjął te propozycje prawie natychmiast po jej ukazaniu się. Polacy zupełnie wywołują wrażenie jakoby nie mieli słuszności. Nie więcej jest powodu wierzyć, że Niemcy nagle odkryli po osiemnastu miesiącach okupacji, zwłoki tysięcy oficerów polskich, których mundury i legitymacje były nienaruszone, jak wierzy w podobne odkrycia zwłok Niemców, zamordowanych przez Polaków w czasie inwazji w 1939 r. Nie znaczy to, że wielu oficerów polskich nie zostało rozstrzelanych lub zesłanych na Sybir przez G.P.U. Stosunki obu państw w 1939 r. nie były bardzo dalekie od wojny i Rząd Sowiecki, często słusznie, uważał ziemianką arystokrację i klasę oficerów w Polsce za faszystów i wrogów klasowych. Wielka ilość Polaków w 1939 r. została zesłana do Rosji i, po umowie z Sikorskim w 1941 r., gdy wiele tysięcy Polaków zostało zwolnionych i miało możność wstępowania do Polskiej Armii, wielokrotnie zapytywało o zaginionych oficerów i nie otrzymywało zadowalniającej odpowiedzi. Jeżeli Narody Sprzymierzone przegrają wojnę, Polska przestanie istnieć - hitlerowcy wypowiedzieli swój zamiar wytepienia ludu polskiego w najdosłowniejszym tego słowa znaczeniu. Ci, którym się pozwoli żyć, będą żyli jako niewolnicy. Z drugiej strony, jeżeli Narody Sprzymierzone wygrają wojnę, Polska może żyć - i żyć znacznie lepiej jak przedtem - pod jednym i tylko jednym warunkiem. Warunkiem tym są przyjazne stosunki ze Związkiem Sowieckim. Nie można wyrzadzić większej krzywdy Polakom w Brytanii lub w Stanach Zjednoczonych, jak twierdzić, że na przyszłość może być inne zabezpieczenie. Po ostatniej wojnie najfantastyczniejsze

żądania były wysuwane przez Polaków i z powodu ich wpływu w Stanach Zjednoczonych i głównie u Wilsona, twórcy pokoju wersalskiego narzucili układ, który nie mógł być trwały i który ostatecznie był zły dla Polski. Jeżeli ten układ miał jakiegokolwiek uzasadnienie w 1939 r., to dlatego, że i Niemcy i Rosja były chwilowo zwyciężone i bez pomocy, a Polacy byli ponownie zapelnieni

Warszawa, dnia 14. IV. 1939 r.

Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

1. Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

2. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

3. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

4. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

5. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

6. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

7. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

8. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

9. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

10. Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z wybuchem wojny światowej, Stowarzyszenie Dziennikarzy w Warszawie, wzywając do jedności i współpracy z innymi organizacjami dziennikarskimi, przystępuje do ogłoszenia następujących postanowień:

Depesza Pat z Londynu skonfiskowana przez cenzurę prawną w Palestynie.

poparcia Francuskiej Armii, wtedy przegranie potężnej. Myśl zainstalowania Polaków jako stałej baryery przeciwko Związkowi Sowieckiemu z jednej strony i jakiegoś stałego zaradnika Prus z drugiej, nie była nigdy mądra, lecz przy warunkach polityki mocarstwowej z 1919 r. była ona możliwa; jako czasowa umowa. Tego rodzaju układ jest nie do pomyslenia przy następnym traktacie. Wpływ Związku Sowieckiego może być głównym czynnikiem w Europie Wschodniej. Wyobraźcie sobie, jak widocznie czynią to niektórzy Polacy, że mogą polegać na Stanach Zjednoczonych lub Wielkiej Brytanii co do gwarancji swych granic lub utrzymania swego bezpieczeństwa na wypadek sporu ze swym znacznie potężniejszym sąsiadem, jest to przenoszenie polityki w sferę utopii. Jest to przyjęte i swobodnie wypowiedziane przez kółka oficjalne i poinformowane w Londynie i w Waszyngtonie i "Times" przysłużył się, omawiając ten temat szczerze w artykule wstępnym przed wizytą Edena w Waszyngtonie. Szkoda, że Eden w Stanach Zjednoczonych dał interwju obliczone na poparcie u Polaków przekonania, że Rząd Brytyjski nie przyjmuje nastawienia "Times'a". Szczerze mówienie i realne myślenie jest jedynym ratunkiem dla Polaków. Pełna współpraca ze Związkiem Sowieckim, dla której pracował osobiście Sikorski, jest nader ważna, jeżeli Narody Sprzymierzone mają wygrać wojnę i jeżeli nieporozumienie i tragedia mają być uniknione w pokoju. Musimy posunąć szczerze mówienie do dalszego stadium. Błędem polityki sowieckiej zawsze było doktrynerskie założenie, że ponieważ walka klasowa jest rzeczywistością, nacjonalizm traci swą siłę, Lenin nie doceniał polskiego nacjonalizmu, przyznał się do błęd i odpowiednio zmienił politykę. Stalin, który popełnił ten sam błąd w Finlandii i który od tego czasu swobodnie korzystał z olbrzymich zasobów rosyjskiego nacjonalizmu jak i z sowieckich uczuć rewolucyjnych, pokazał, w swej umowie z Sikorskim, że jest gotów uznać Polskę reformowaną jako sąsiada. Sikorski jest jednak znacznie bardziej realista, jak większość jego współpracowników, którzy twierdzą, że są bardziej antysowietczy jak antyhitlerowscy. Sikorski także nie potrafił ukryć zupełnie nieodpowiedzialną polską propagandę, uprawianą w prasie polskiej i ogłaszaną drogą radia przez Polaków przemawiających za pozwoleniem B.B+C. W Stanach Zjednoczonych, gdzie Polacy jako najbardziej wpływowa grupa obcojęzyczna mają wielkie znaczenie dla wyborów, sytuacja jest jeszcze gorsza i jeszcze bardziej niezrozumiała dla Związku Sowieckiego. Rząd Sowiecki uważa akcje Polaków za część tego samego planu, do którego należało popieranie Mihałowicza, Ottona, Habsburg i uznanie Darlana. Często trudności dawania sobie radę z dużym blokiem katolickich i antysowieckich głosów prawdopodobnie nie jest znana Stalinowi, który nie jest, tak jak Roosevelt, narażony na kłopot "grup presji". Nie wątpimy, że zadanie ukroczenia polskiej propagandy i dopilnowania, by przedstawicielami Polski w demokracjach byli kierownicy o większym poczuciu rzeczywistości, jest trudne. Jeszcze mniej jednak wątpimy, że jest to najpilniejsza kwestia stojąca teraz przed Edenem i Hullem."

"Spectator" pisze: "Jest rzeczą jasną, że historia Katyni i polska akcja w tej sprawie są zupełnie niewystarczające dla usprawiedliwienia sporu dwóch sprzymierzonych, którzy normalnie są w stosunkach serdecznych. Niestety, stosunki pomiędzy Rosją i Polską dawno już są dalekie od serdecznych. Liczne są tego przyczyny. Polska nie może

THE POLISH WORKING CLASS

Polish workers' movement in the 19th century

The Polish working class in the 19th century was a complex and diverse group. It was not a homogeneous mass, but rather a collection of different social strata, each with its own specific conditions and struggles. The industrial revolution had begun to take root in Poland, particularly in the textile and mining sectors. This led to the emergence of a new social class, the industrial proletariat, which was characterized by its dependence on wages and its concentration in urban centers.

At the same time, the traditional sectors of the economy, such as agriculture and handicrafts, were also undergoing significant changes. The peasantry, which had long been the backbone of the Polish economy, was being increasingly exploited and impoverished. The rise of the bourgeoisie, or the middle class, was also a key feature of the period. This class was emerging as a powerful force in society, seeking to establish its own political and economic interests.

The Polish working class was not immune to these broader social and economic transformations. It was caught in the crossfire of competing forces, each vying for power and influence. The struggle for better working conditions, higher wages, and the right to organize were central concerns for the proletariat. At the same time, the peasantry was fighting for land reform and an end to feudal obligations. The bourgeoisie was pushing for liberal reforms and the establishment of a constitutional monarchy.

The Polish working class was also deeply affected by the political situation of the time. Poland had been partitioned by Prussia, Austria, and Russia, and was under foreign rule. This created a sense of national oppression and a desire for independence. The working class was often the most vocal in its demands for national liberation, seeing it as a necessary precondition for the realization of its social and economic goals.

In the 19th century, the Polish working class began to develop a sense of collective identity and solidarity. This was reflected in the formation of various workers' organizations, trade unions, and political parties. These groups fought for the interests of the working class and played a crucial role in the development of the Polish labor movement. The struggle for the rights of the working class was not only a fight for material improvement but also a fight for social justice and national freedom.

Nr 15 / z dn. 7.VI.43/.

str. 3

Depesza PAT z Londynu skonfi-
skowana przez cenzurę prasową w Palestynie.

zupelnie zapomniec inwazji swych ziem ze wschodu przez Rosjan, podczas gdy Niemcy wkrazali na nie z zachodu, ani o plebiscycie przeprowadzonym wtedy przez Rosje w tak zwanej Ukrainie Polskiej, ktorego wynikiem byla deklaracja, ze 98% glosow bylo za zjednoczeniem z Ukraina Sowiecka i wcieieniem do wiazku Sowieckiego. To odebraloby Polsce ziemie, zgrubsza az do linii Curzona, poza ktora uklau po ostatniej wojnie prawdopodobnie nie bylyby pozwolily Polsce siegnac, gdyby nie stan rozkladu Rosji. Do tego dochodzi, ze Rosja rozdrazniona tonem niektórych czasopism polskich publikowanych w Londynie i gdzieindziej, nigdy nie traci sposobnosci, by z naciskiem twierdzic, ze jezeli Polakom zwroci sie ich kraj, to bedzie to w wielkiej mierze wynikiem oporu stawianego Hitlerowi przez Rosje. Malo jest w tej sprawie, aby nie bylo niepomyslne. Nie mozna zaprzeczyc, ze w ostatnich trzech latach mieli powody do powaznych skarg na Rosje. Wielokrotnie starali sie o informacje w Moskwie o losie tysiecy wywatali, oficerow i innych, zatkniomych od czasu rosyjskiej okupacji wschodniej Polski w 1939 r., a nie otrzymali zadnej. Sa niezadowoleni z obecnej sytuacji Polakow w Rosji i maja do tego powody. Lecz Polacy powinni byc realistami. Maja wszystkie do stracenia i nic do zyskania przez zerwanie z Rosja:

..... by stosowali zdecydowan powsciagliwosc i pogodzili sie, jezeli to bedzie potrzebne, z pewnymi ustępstwami z poczucia wlasnej godnosci. Skutki lawnego sporu poniedzy Rosja i Polska bylyby tak nieszczesne i jednoczesnie widok niemieckiego zadowolenia z rezultatow posuniecia Goebbelsa jest taka kara, ze koniecznosc jakiegos rychlego porozumienia powinna byc rownie oczywista dla rzadu Stalina jak dla rzadu Sikorskiego. Z obu stron postapiono popedliwie - po stronie polskiej natychmiastowym odplynaniem sie do Czerwonego Krzyza - po stronie sowieckiej rzuceniem naty oznajmujajacej zastrzezenie lub zerwanie stosunkow w polaczeniu z nie dajaca sie usprawiedliwic hipoteza, ze Rząd Polski w Londynie swiadomie popiera Hitlera. Goebbels obrzecz wie jakich sie spodziewal komplikacyj - presja wyborcza w Washingtonie, wywierana przez kilka milionow Polakow w Stanach Zjednoczonych, uzyskanie poparcia Watykanu i katolickiej Hiszpanii, dotad Niemcy skurat wyslali nowych zdolnych ambasadorow, dla katolickiej Polski przeciwno bezboznej Rosji. A jego ambicje sa bezwatplenia wieksze. Wbic klin w jednosc Sprzymierzonych Narodow. Jest rzecza nieslychaniem nazna, by naprawie te zerwanie bez opoznienia i wszystkie wysilki przyjaciel obu narodow, specjalnie w Whitehall i Washingtonie, powinny miec ten cel. Jedyna rzecz najwyzszej wagi i dla Rosji i dla Polski jest wygrac wojne. Prawie wszystko jest temu podporzadkowane".

"Economist" pisze: "Zerwanie polsko-sowieckie jest rzeczywistym tryumfem Goebbelsa. Najslabszy punkt w aliancie zostal znaleziony i stworzono luke we fronce Sprzymierzonych Narodow. Oczywiscie wylacznie Niemcy korzystaja na zawieszeniu stosunkow pomiedzy Rzadem Polski i Sowieckim. Rząd Polski nie skorzystal na swej nieslychante niemadrej reakcji na niemieckie opowiadania o okropnoscich, zadajac dochodzenia przez Czerwony Krzyz na terytorium zajety przez Niemcom, dal on Rzadowi sowieckiemu uchwyty, ktorym byl potrzebny dla podniesienia w formie ostrej ostrych nieporozumien z rzadem Sikorskiego; takze Rosjanie na dluzsza mete nic nie zyskali, przyspieszajac kryzys.

Depesza PAT z Londynu skonfi-
skowana przez cenzurę prasową w Palestynie.

osłabiający front Narodów Sprzymierzonych, jak długo wy-
nik wojny jest jeszcze wątpliwy. Jednak przedstawiłoby to
kryzys w fałszywej perspektywie, jeżeliby się powiedzia-
ło, że pierwotną jego przyczyną była propaganda niemiec-
ka. Goebbels wykorzystał sytuację słabą i niebezpieczną,
lecz słabą i niebezpieczeństwo istniały już przedtem.
Właściwym punktem spornym nie są oczywiście groby oficerów
polskich w Katyniu, lecz granice Polski. Rosjanie zadają
teraz granicy z 1914 r. Polacy utrzymują, że zgodnie z
umową pomiędzy Rządem Polskim i Sowieckim z 1914 r., Ro-
sjanie zrezygnowali z układu z Niemcami - który dawał im
granice z 1914 r. - i że założeniem było, że rozpatry-
wanie granic zostanie odłożone na czas po wojnie. Kon-
flikt ten w tym stadium nie powinien być całkiem nie do
naprawienia. Gdyż Polacy nie przeczą, że pewna zmiany
granicy będą może potrzebne. Nie jest rzeczą nierozsądną
zadać od Rządu Sowieckiego by dla wspólnej korzyści, od-
łożył sprawę, która jeżeliby została podniesiona w naj-
ostrzejszej formie, mogłaby tylko pogorszyć sytuację
groźną, jaka już jest wywołana. Lecz tu Narody Sprzymie-
rzone muszą uporać się z znacznie ważniejszym punktem,
z kryzysem zaufania samych państw. Bieg wojny dotych-
czas nie usunął głęboko zakorzenionego i bezmała patolo-
gicznej podejrzliwości, jaka Rząd Sowiecki żywi o swia-
ta zewnętrzne. To podejrzanie, że kapitalistyczne, im-
perialistyczna Wielka Brytania i Stany Zjednoczone zaw-
sze jeszcze mogłyby sprzedać Rosję, jest podłożem zlek-
ceważenia kurtuazji przymierza upartym naleganiem, by
teraz uznano granice z 1914 r. Co można zrobić w tej
ponurej sytuacji? Oczywiście nie wolno pozwolić na jej
rozwoj. Niemcy zalewają Europę opowiadaniem, że to zerwa-
nie jest zdradzeniem Europy przez Brytanie na korzyść
Rosji. Czy Rządy Sprzymierzone mogą być zupełnie pewne,
że na skutek tego nie będzie we Wschodniej Europie przej-
sca na stronę Niemiec? Przypusmy, że Rosja stworzyła-
by Rząd Polski na terytorium sowieckim. Już mówi się o
oddzielnej Polskiej Armii. Może Hitler mógłby wtedy osta-
tecznie znaleźć paru Polaków gotowych do współpracy z nim.
Wtedy to Polska byłaby w nieszczęsnym położeniu, posia-
dając trzy rządy, popierane przez różne państwa i trudno
wymyślić cośkolwiek bardziej wyrachowanego jak takie roz-
bicie wielkiego przymierza. Niemcy już gadają o nieporo-
zumeniu pomiędzy "propolskim" Washingtonem i "prosowieckim
Londynem". Nie ma sensu przemilczać te możliwości. Poka-
żują one potrzebę naprawy linii Sprzymierzonych. Istnieją
dwie główne konieczności: po pierwsze przekonać Rosjan,
by dla wspólnej korzyści nie tyle porzucili swe zadania
lecz odłożyli ich rozpatrzenie na czas po wygraniu wojny.
Objasniająca polska nota mogłaby tu być pomocna. Lecz
drugim ważniejszym punktem pozostaje - drugi front. Ro-
sjanie najprawdopodobniej robią ustępstwa dla solidar-
ności, jeżeli wierzą, że ta solidarność istnieje. Jest
zadaniem Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych ich
przekonać"

"Time Tide" pisze: "Jedność nigdy nie była równo-
znaczna z tożsamością myśli lub celów, jeżeli była ona
uważana za zobowiązanie na długą metę. Istniał znaczny
ona pro prostu całokształt rozumowania, które najważniejsze
sprawy stawia na pierwszym miejscu a w tej chwili najwa-
żniejsza sprawa jest wygraną wojny. Jeżeli się przypa-
trzymy sprawie z tego punktu widzenia, to spor. rosyjsko-

Depesza PAT z Londynu skonfi-
skowana przez cenzurę prasową w Palestynie.

polski wydaje się tak nieszczęsny, że aż nie do wybaczenia. Nie ma sensu rozpatrywać słuszności czy niesłuszności poszczególnego wypadku, który wywołał zerwanie, bo nie mamy materiałów dowodowych na podstawie których moglibyśmy sadzić. Ze Polacy przyjmują opowiadania tak jak są podane, nie jest rzeczą nienaturalną, lecz nie tylko potrzeby popelnienia szalenstwa i zadac dochodzenia przez Czerwony Krzyż. Tak samo rodzaj szalenstwa podyktował odpowiedź jak nota p.Mołotowa. mogłby być pamiętać, że w pierwszym podnieceniu i wzburzeniu, komus pozwolono wysłać z Moskwy piękne wytłumaczenie niemieckiego opowiadania jako niewinne odkrycie omentarza prehistorycznego - wytłumaczenie, które z naukowego punktu widzenia jest taka sama okropnością jak dochodzenie pod protektoratem Niemców byłyby były z punktu widzenia sprawiedliwości. Rezultatem na czysto jest, że porozumienie Narodów Sprzymierzonych zostało ogłoszone urbi et orbi, ku radości wyłącznie arcywroga każdego z nich osobna i wszystkich razem, Na taki rezultat nie powinno się było pozwolić i zdrowy rozsadek, gdyby się było jego poradziło, byłby to uniemożliwił. Jest wprawdzie nadzieja, że zerwanie nie jest ostateczne, że zamierzone jest raczej przerwienie jak zerwanie stosunków i że będzie można znaleźć forne, ewentualnie kosztem niektórych mniej ugodnych elementów w Rządzie Polskim, nie powinno się jednak na tym skończyć. Sama sprawa smolenskich ciał jako taka nigdyby nie była przybrała takich proporcji. Jest to tylko jedna strona znacznie większego problemu - problemu późniejszego uregulowania spraw na Wschodzie. Byłoby niemądre tracić z oczu ten ważniejszy punkt sporny, biorąc pod uwagę rosyjskie skargi na sposób w jaki Polacy potraktowali pojedynczy incydent. Jeżeli nawet potraktowanie to było zupełnie nieroztropne i brak mu było rozsądnego i zrównoważonego przemyślenia, to jednak jest tylko słuszne pamiętać, że Polacy byli w stanie wielkiego uczuciowego napięcia. Całkiem niedawno dowiedzieli się o egzekucji dwóch członków Polskiego Bundu, którzy obydwoj byli dawnymi wypróbowanymi bojownikami w walce z faszyzmem we wszystkich jego formach, egzekucji na podstawie oskarżenia, które nawet przez najwytrwalszych zwolenników teraźniejszego rosyjskiego ustroju uważane było za pozbawione podstaw. Rosyjskie nastawienie do Polaków ewakuowanych z terytorium poprzednio polskiego i zesłanych do Rosji było powodem do głębokiego osobistego niepokoju i smutku. Mołotow powiedział całkiem otwarcie, że potraktowanie sprawy smolenskiej było częścią akcji ogólnej skierowanej przeciwko Polsce i że, jeżeli istnieje jeden kraj którego Polska nienawidzi bardziej jak wszystkich innych swych odwiecznych wrogów, to krajem tym jest Rosja/. Te bardzo dawne sporne poglądy bezpośrednich walczących stron są znane lub powinny być znane, lecz w tej chwili nie są odpowiednie, gdyż nie ma nic bardziej błahego jak przedsięwziąć teraz, gdy sporne terytorium jest w rękach śmiertelnego wroga, akcje której, o ile by się ją forsowało, logiczny wniosek prawdopodobnie potwierdziłby, że nieprzyjaciel ma możność działania ze szkoda dla obu.

Wielki...

Wielki...

Main body of text, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and largely illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

Depesza PAT. z Londynu skonfi-
skowana przez cenzurę prasowa w Palestynie.

Moze byc, ze splywy naszego panstwa i Stanow Zjednoczo-
nych polaczona z krytycyzmem malych panstw, ktora uwa-
zaja, ze tomlie duze poswiecily jak partie spierajace
sie, udzoliwia, by zaradzono na te przykra sprawe i po-
wróceno do jedności. Byloby lepiej, jezeli by nie tylko
na nie zwracano, lecz takze o nie jz wspomiano i inte-
rowano do dyskusji, troche sztywnego tonu w czasie,
gdzie jedyna alternatywa zwyciestwa jest na dzupelniej-
sze zniszczenie, i rozpoczecie dyskusji o uregulowaniu
zanim wiemy co pozostanie do uregulowania, jest tylko
opoznieniem zwyciestwa".

14
133
134
135
136

THE HISTORY OF THE

Deposition of the witness in this case.

The witness deposes that he has been engaged in the business of selling and distributing the goods of the plaintiff for the past several years. He is a resident of the town of ... and has been employed by the plaintiff since ... He has seen the goods of the plaintiff and has sold them to various customers. He has also seen the goods of the defendant and has sold them to various customers. He has seen the goods of the plaintiff and the goods of the defendant and has sold them to various customers. He has seen the goods of the plaintiff and the goods of the defendant and has sold them to various customers.